

Forslag

til

Lov om ændring af lov om Statens Tekniske Prøvenævn.

Fremsat den 20. november 1975 af *handelsministeren*.

§ 1.

I lov nr. 144 af 21. marts 1973 om Statens Tekniske Prøvenævn affattes § 1, stk. 2, således:

Stk. 2. Ved teknisk prøvning forstås i denne lov enhver form for bestemmelse af fysiske størrelser, stoffers og materialers egenskaber, struktur og bestanddele, herunder materialers, færdige produkters og

konstruktioners modstandsevne over for ydre påvirkninger, samt enhver form for undersøgelse af færdige produkters og konstruktioners anvendelighed og funktionsdygtighed under forekommende ydre omstændigheder.

§ 2.

Loven træder i kraft den 1. december 1975.

Bemærkninger til lovforslaget.

Statens Tekniske Prøvenævn blev oprettet ved lov nr. 144 af 21. marts 1973 med følgende to hovedopgaver:

- at følge, fremme og samordne den tekniske prøvning, der udføres i danske laboratorier og prøvningsinstitutioner,
- at administrere en autorisationsordning for prøvningslaboratorier — både offentlige, selvøgende og private.

Teknisk prøvning er i lovens § 1, stk. 2, defineret som „enhver form for bestemmelse af stoffers og materialers fysiske og kemiske egenskaber, struktur og bestanddele, herunder materialers, færdige produkters og konstruktioners modstandsevne over for ydre påvirkninger, samt enhver form for undersøgelse af færdige produkters og konstruktioners anvendelighed og funktionsdygtighed under forekommende ydre omstændigheder.“

I bemærkningerne til lovforslaget var anført, at denne begrænsning bl. a. udelukkede medicinske, biologiske, fysiologiske og psykologiske prøvninger.

Selv om man ved fastlæggelsen af nævnte afgrænsning var opmærksom på de konsekvenser,

dette kunne få ud fra struktur- og standardiserings-synspunkter, og på de afgrænsningsproblemer, det kunne give anledning til, fandt man dog, at man med denne bemærkning burde begrænse lovens område. Det skyldtes dels, at der på det således definerede område var det største behov for en koordinering, herunder for indførelse af en autorisationsordning, dels at der bl. a. inden for visse dele af det biologiske område var hjemmel til etablering af selvstændige autorisationsordninger i de forslag til lov om miljøbeskyttelse og lov om levnedsmidler, der var under behandling i Folketinget samtidig med ovennævnte lovforslag.

Vedrørende sidstnævnte har Miljøministeriet i § 57 i lov nr. 310 af 6. juni 1973 om levnedsmidler m. m. og i § 60 i lov nr. 372 af 13. juni 1973 om miljøbeskyttelse, hjemmel til at meddele private laboratorier autorisation til varetagelse af nærmere angivne laboratorieopgaver, herunder biologisk prøvning. Miljøministeriet har dog ikke hidtil benyttet sig af denne adgang.

I forbindelse med etableringen af Nævnets autorisationsordning har Nævnet fundet, at det